

בש"פ 223/15 - מדינת ישראל נגד עלי גמל

בבית המשפט העליון

בש"פ 223/15

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: עלי גמל

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ט בטבת התשע"ה (20.1.2015)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר
בשם המשיב: עו"ד נאיל זחאלקה

החלטה

1. בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

2. ביום 27.1.2014 הוגש לבית משפט השלום בירושלים כתב אישום נגד המשיב, תושב השטחים יליד 1991, המייחס לו עבירות של תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות, חבלה חמורה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי עמוד 1

סעיפים 382א(ב)(1), 333 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בעובדות כתב האישום נטען, כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היה המשיב עצור בבית המעצר בירושלים. ביום 5.1.2014 בשעה 17:45 הגיעו לתא המעצר בו שהה פסיכיאטר האבחון והמיון בבית המעצר ועמו סוהר. השניים הוציאו את המשיב מהתא לצורך פגישה במשרדו של הפסיכיאטר. בדרכם למשרד, תקף המשיב אסיר אחר ששהה במתקן המעצר על-ידי גניחה בראשו, ובהמשך, התנפל על הפסיכיאטר, הפיל אותו ארצה ונשך אותו בעוצמה באפו. כתוצאה ממעשיו נגרמו לפסיכיאטר חתך בקרקפת, וכמו כן נקטע חלק מאפו. לאחר האירוע אושפז הפסיכיאטר ועבר טיפולים לשיקום אפו, אך השתל לא נקלט על אף סדרת טיפולים ונוצר נמק.

3. יחד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת לבית משפט השלום בירושלים בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. הדיון בבקשה נדחה, בין היתר בשל החלטת בית המשפט המורה לפסיכיאטר המחוזי להגיש חוות דעת לגבי השאלה האם המשיב סבל ממצב פסיכיאטרי בעת האירוע והאם הוא כשיר לעמוד לדין. בחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה נקבע, כי המשיב היה אחראי למעשיו בעת האירוע וכי הוא כשיר לעמוד לדין. בהמשך לכך, הודיע בא-כוחו של המשיב, כי הוא מסכים למעצרו עד לתום ההליכים. זאת, בשל האמור בחוות הדעת, בשל העובדה כי המשיב עצור ממילא עד לתום ההליכים בהליך אחר וכן בשל כך שאין בידו להציע חלופת מעצר. על כן הוחלט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (מ"ת 53194-01-14, החלטת כב' השופטת ע' זינגר מיום 20.2.2014).

4. בחלוף תשעה חודשים הוארך מעצרו של המשיב בתשעים ימים, בהסכמתו, בהחלטת השופט י' עמית מיום 13.10.2014 בבש"פ 6788/14. לקראת חלוף פרק הזמן האמור הוגשה הבקשה דנא, בגדרה נטען כי יש להאריך את מעצרו של המשיב לפרק זמן נוסף של 90 ימים. המבקשת מדגישה את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, הנלמדת מהמעשה המיוחס לו ומתוצאותיו. המבקשת הוסיפה כי לחובת המשיב הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של כניסה בלתי חוקית לישראל ותקיפת שוטר. מודגש, כי בשל היותו תושב השטחים, ונוכח העונש הצפוי לו אם יורשע, קם חשש גם להימלטותו מפני אימת הדין באם ישוחרר ממעצרו.

5. אשר להליך העיקרי, כעולה מהבקשה, שמיעת ההוכחות בתיק טרם החלה, וזאת בין היתר בשל בדיקות משלימות שונות שנעשו בעקבות טענות שהעלתה ההגנה במישור כשירותו לעמוד לדין ואחריותו למעשיו, ונוכח הגשת חוות דעת פסיכיאטרית נוגדת מטעם ההגנה. בין היתר, ביום 30.12.2014 חיווה הפסיכיאטר המחוזי דעתו כי "היה רושם למצב פסיכיאטרי בהתחזות" וכי עיון במסמכים רפואיים "מעלה שאלות רבות לקיום או שלילה של מצב פסיכיאטרי". מכתבו של הפסיכיאטר המחוזי מסתיים בהמלצה על הסתכלות במסגרת אשפוז נוכח מורכבות המקרה. ואכן, המשיב מצוי עתה בעיצומה של ההסתכלות בבית החולים "שער מנשה" וחוות הדעת צפויה להתקבל ביום 26.1.2015. דיון תזכורת קבוע ליום 29.1.2015.

כפי שציין בא-כוח המשיב, לא יהיה צורך לשמוע עדים למעט מומחים בתחום רפואת הנפש (תלוי במידה רבה באופי המסקנות שתגובשנה בתום ההסתכלות), שכן המשיב הסכים להגיש תיק מוצגים חלף שמיעת עדים.

6. בא-כוח המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, בתום ההסתכלות יש לקבוע חלופת מעצר אליה ניתן יהיה לשחרר את המשיב. זאת נוכח התמשכות ההליך שנגרמה, לשיטתו, בעיקר בשל התנהלות הפסיכיאטר המחוזי שהילוכו גרם לכך שנוצר הצורך בבחינה חוזרת של חוות דעתו המקורית. בצד זאת יש לזקוף לזכות המשיב את הסכמתו לוותר על חקירת העדים העובדתיים. נטען שהמשיב עצור כבר למעלה משנה ואין עוד מקום להאריך את מעצרו. לעניין אחרון זה העיר

בא-כוח המבקשת, כי במשך שבעה חודשים ריצה המשיב, במקביל למעצרו, מאסר שנגזר עליו ביום 12.5.2014.

דין והכרעה

7. דין הבקשה להתקבל. נסיבות המקרה ועברו של המשיב מצביעים על מסוכנותו, והיותו תושב השטחים מעורר חשש של הימלטות. ברי כי לעת הזו קיימת אי בהירות בנוגע למצבו הנפשי, אחריותו למעשיו וכושרו לעמוד לדין. אי בהירות זו צפויה להתבהר, כך מקווה, עם מתן חוות הדעת בתום ההסתכלות, ואז יתברר גם גורלו של ההליך העיקרי. אוסיף כי גם אם יתכן שניתן היה להתנהל בעניינו של המשיב ביתר יעילות (ואיני קובע שאכן ניתן היה), אין בהתמשכות ההליך עד כה כדי להסיט את נקודת האיזון בעיקר נוכח מסוכנות המשיב אשר תקף אדם אחר באכזריות נוראה וללא כל סיבה. כאמור, בעבר הורשע המשיב בשתי עבירות של תקיפת שוטר ובעבירת של ניסיון לתקיפת שוטר, כך שלא מדובר במעשה אלימות חד פעמי. אוסיף, כי נראה שההליך אינו צפוי להימשך זמן רב וניתן לצפות שיסתיים במהלך הארכה הנוכחית.

8. למותר לציין, כי על-פי התפתחות העניינים בתיק העיקרי פתוחה דרכו של המשיב לפנות בבקשה לעיון חוזר, ככל שתיווצר עילה לעיון חוזר, ובמקרה כזה יחליט בית משפט השלום בירושלים, לפי המוקדם.

9. נוכח האמור לעיל מוארך מעצרו של המשיב ב-90 ימים מיום 24.1.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 53209-01-14 בבית משפט השלום בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשע"ה (20.1.2015).

ש ו פ ט